

TERMS OF THE PAPER.

For each copy—two shillings a year—PAYABLE IN ADVANCE.

To Subscribers who receive the Paper by mail, each copy, inclusive of postage—four shillings a year.

The difficulty of remitting small sums from distant places may be obviated by five subscribers uniting their subscriptions and remitting them together in a single pound note.

The names of Subscribers will be published; and all receipts of money will be regularly acknowledged on the last page of the Paper.

Subscribers on the Continent may receive the paper at four shillings a year; their papers having to be sent by mail, and a postage of one penny, being prepaid on each. This is exclusive of Continental postage.

Agents are requested to receive no subscriptions, except in conformity with the above terms.

Advertisements will be inserted as heretofore at the rate of one penny and a half each line, reckoning the type at Brevier size or seven and a half lines to an inch.

All Notices of Deaths and Marriages will be chargeable as Advertisements.

Communications should be post paid to receive attention.

POINT PEDRO—Mr. G. H. HALLOCK.

JAFFNA—THE MISSIONARIES.

TRINCOMALEE—Rev. J. WALTON.

COLOMBO—MESSRS. P. B. FERNANDO and SON.

KANDY—Mr. L. LAWTON.

BATTICALOE—Rev. J. GILLINGS.

MADURA—Rev. C. F. MERRY.

DINDIGUL—Rev. J. RENDALL.

MADRAS—P. R. HUNT, Esq.

கோவரணமேந்துப்பத்திரம்.

கோவரணதேசாதிபதியவர்கள் இற்றைக்குச் சிறிது மாதத்திற்குமுன் நிருபித்த இறைவரிகளையும் தெருக்கட்டவாகளையும் பற்றித்தமது அனுமதியாதென்று மந்திராலோசனைச் சங்கத்தாரைகளுக்குப் பேசின பேச்சுகளின் பொழிப்பில் மேலவச்சஞ்சிகையில் மிதுயாயெடுத்துப் பிரசித்தம் பண்ணப்பட்டது. அந்த இறைவரிகளையும் தெருக்கட்டவாகளையும் எடுத்து முற்றும் இச்சஞ்சிகையில் மொழிபெயர்ப்புடன் பிரசித்தம்பண்ணுகிறோம். அதையெடுத்து வாசிப்பவர்கள் சகலமானபேரும் அதைவிளங்கக் கெட்டியான வல்லபயில்லாத சனங்களுக்கெடுத்துத் துலாம்பரமாய் விளங்கப்பண்ணுவார்களென்று நம்பியிருக்கிறோம்.

தேசாதிபதியவர்கள் ரோட்டுக் கோம்மட்டிமாருக்கெழுதிய

பிரசித்தசுற்றுப்பத்திரம்

துரைகளே,
ரோட்டுக்களைச் செப்பனிடவுங் கட்டவும் துணாசஅம் ஆண்டில் உண்டுபண்ணிய எட்டாம் நம்பற்கட்டளைச் சட்டத்தைச் சற்றே மாற்றவும், பிரசித்தமான குளங்கள் முதலிய நீர்ப்பாதைகளைத் திருத்தவும் நோக்கமாய் இச்செலவு கொழும்பில் மந்திராலோசனைச் சங்கத்திற்கீழ்மானம் பண்ணின காரியங்களை உங்களுக்கு அறிவிக்கும்படி கோவரணதேசாதிபதியவர்கள் என்னிடமுத்தரவுகொடுத்திருக்கிறபடியால் அக்காரியங்களை எடுத்து நீங்குங் கூடியளவு தெண்டித்து உங்கள் எல்லைக்குச் சேர்ந்தகுடிசெனங்கள் சகலருக்கும் அறிவிப்பீர்களென்று காத்திருக்கிறேன்.

தெருக்கட்டவாகளைப்பற்றி னானுங்களுக்குச் சொல்லமுன், இத்தீவின் குடிசெனங்கள் சகலருக்கும் சந்தோஷமான வேறு சிறிது காரியங்களைப் பற்றித் தேசாதிபதியவர்களின் எண்ணத்தையுங்களுக்கு அறிவிக்கிறேன். — அவையென்னவெனில், நாய்களைவிட்டு வளர்க்குஞ் சகலரும் அவைகளுக்குத்தரவுச்சீட்டுப் பெறவேண்டுமென்றும், சிறிது வகையான வர்த்தகரும் அவ்விதமாயுத்தரவுச்சீட்டுப் பெற்று வியாபாரம்பண்ணவேண்டுமென்றும், உண்டுபண்ணின கட்டளைச்சட்டத்தை முற்றும் அழிக்கும்படி ஆலோசனைச் சங்கத்தாரைகளிடம் தேசாதிபதியவர்கள் கெட்டிருக்கிறார்.

ஏனென்றால், நாய்களானுண்டாகுந் தொந்தரவுக

ளைத் தீர்க்கவும், முறைக்குமுறை நாய்களை அடித்துக் கொல்லும் பழக்கத்தை மாற்றவும் நோக்கமாய் இக்கட்டளை உண்டுபண்ணப்பட்டிருந்தும், தேசாதிபதியவர்கள் எண்ணியிருந்தபிரகாரம் இக்கட்டளை பெலன்செய்கிறதாகக் காணப்படயினாலும், சிறிது இடங்களில் இதைப்பற்றி வெறுப்படைந்ததினாலும், இக்கட்டளையை உடனேதானே அழிக்கும்படி தீர்மானம்பண்ணினார்.

அவ்விதமாய், கிட்டங்கிமுதலிய கடைகளுக்குவைத்த தீர்வைகளினால் மிதத்தியான பலன் அல்லது வரவு கோவரணமேந்துக்கு வராதென்று தீர்மானமாய் அறியவந்தபடியினாலும், கடைவைத்திருக்கிறவர்கள் போலீசின் தாபரிப்பின்போரார் சிறிது பணங்களைக் கொடுத்து வருகிறபடியினாலும், தெருக்களைப்பற்றி உண்டான கட்டளைகளுக்கு அவர்களுக்கு சேர்ந்தவர்களாயிருப்பதினாலும், கிட்டங்கிக்கட்டளையை அழிக்கும்படி தீர்மானம்பண்ணினார்.

அவ்விதமாய், துவக்குமுதலிய கருவிகளை வைத்திருப்பவர்கள் வருடத்திற்கு வருடங் கச்சேரியில் உத்தரவுச் சீட்டுப் பெறவேண்டியதவசரமில்லாததாய்க் கண்டதினால், அவர்கள் ஒருமுறைபெற்ற சீட்டு துவக்குகளைவைத்திருக்கும்படிவரும் போதுமென்று தீர்மானம்பண்ணப்பட்டது. ஆகிலும் ஊரிலேயுள்ள சகலவகையான சகலமான துவக்குகளுக்குக் கட்டாயமாய் உத்தரவுச்சீட்டுப் பெற்றுக்கொள்ளுவதே தேசாதிபதியவர்களின் தீர்மானம். ஆகையால், ஒருமுறைபெற்றசீட்டுப் போதுமென்று நீங்களும் விளங்கிக்கொள்ளவேண்டியது.

தேசாதிபதியவர்கள் இவைகளுக்குடன்பட்டுக்கோவ்ற்பாராபிப்பையும் கோவ்ற் காண்களையும் பற்றி வெகு காலமாயுண்டாயிருந்த விக்கினங்கள் இப்பொழுது கூறுக்காகவும் பூரணமாகவும் நிறைவேற்றின நோக்கத்தைப் பற்றிக் குடிசெனங்கள் லெவகோன்கிலும் மோசமாய் விளங்கிக்கொள்ளவேண்டியதில்லை. இராச்சியத்தைக் குழப்பத்துணிந்தவர்களுக்கு வந்தநயம்பயத்தைச் சகலருந் தீர்மானமாய் அறிந்திருக்கிறார்களென்றும் ஆலோசனைச் சங்கத்தாரைகளிடைய சமத்தப்படி குடிசெனங்களுக்கு நலத்தையும் சகாயத்தையும் வருதுவிக்கத் தேசாதிபதி எவ்வளவு கவலைகொண்டிருக்கிறாரென்பதைச்சனங்களறிவார்களென்றும் அவர் நம்பித் தான் செய்த கட்டளைகளைத்தானே அழிக்கிறதற்கேற்பட்டார்.

தெருக்களைப் பற்றி உண்டான கட்டளையினால் ஏரோப்பையிலிருந்த இலங்கைத்தீவில் வந்திருக்கும் குடிசெனங்களுக்கு வரும் வசதியைப் பார்க்கிலும் இவ்லூரவர்களுக்கே அதிக நயமும் வசதியுமுண்டாயிருக்கும்—இக்கட்டளையை நிறைவேற்றம்பண்ணுவதற்கு ஊரவர்களுடைய சம்மதமும் உடன்பாடும் மிததியும் வேண்டியதாயிருக்கின்றது.

ஏவ்வோரு வருடமுந் தப்பாமற் சொல்லப்பட்ட வயதான சகல ஆண் செனங்களும் ஆறு நாளைக்கு வேலைசெய்யவேண்டும் அல்லது பணங் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கட்டளையிலலை. அக்கட்டளை யிற்றினே விளம்பரம்பண்ணியிருக்கும் துரத்துக்குள் னேரின்று வேலைசெய்யக் கட்டளைபோதும்வேலையிலே அவர்கள் வேலைசெய்ய அல்லது பணங்கொடுக்க வேண்டுமெல்லாமல் வருடத்திற்குவருடம் அப்படிச்செய்தேவைவிலலை. இன்னும், முதல்வருடத்திலே அதிகவேலைபைப் பிரசித்தமான தெருக்களில் நடப்பிக்கவேண்டுமென்று தேசாதிபதியவர்கள் சித்தமாயிராமல், குடிசெனங்களுக்குப் பிரியமான சிறிது வேலைகளைச் செய்விக்கும்படி செலவிடுகிறதற்குக் கொம்மட்டிமாருடத்திலே மிதத்தியான பணத்தைக் கொடுத்துவைக்கிறதே தேசாதிபதியவர்கள் சித்தம்.

அல்லாமலும், பிரசித்தமான அல்லது பிரசித்தமில்லாத தெருவேலைசெய்விக்கிற முதலாளிகளுக்குச் சம்பளத்துக்கும் ஆயுதங்கொள்ளுகிறதற்கும், எதுக்கென்கிலும், திறைசேரியிலிருந்து பணங்கொடாமல் முழுவேலையும் குடிசெனங்களால் செய்யவேண்டுமென்று விளங்கிக்கொள்ளக் கூடாது. ஆகையால், பிரசித்தமில்லாத தெருக்களில் வேலைசெய்யச் செலவிடும்படி சகல கொம்மட்டிமாருக்குக் கொடுக்கப்பணமெடுக்கிறதற்கு தேசாதிபதியவர்கள் ஆலோசனைச்சங்கத்தாரைகளிடம் உத்தரவுகேட்க எண்ணியிருக்கிறாரென்று நீங்கள் சகலருக்கும் அறியப்பண்ணுங்கள்.

தங்களைண்ணம்போற் செய்விக்கும்படி தங்களிடம் விட்டிருக்கும் வேலைப் பத்திகளைக் கொம்மட்டி

டிமார்க் அதிகம் புத்திபோதரவுடன் செய்விப்பார்களென்றும், சனங்களுக்குப் பிரியமில்லாதபேரியதெருக்களைப்போடும்படி அவர்களை அடாத்துப்பண்ணிச் செய்விக்கமாட்டார்கள் என்றும் தேசாதிபதியவர்கள் நம்பிக் காத்திருக்கிறார்—மேலுஞ் சொல்லப்பட்ட கொம்மட்டிமார்க் தெருக்கள் முதலியவற்றின் சீர்திருத்ததாலுண்டான பலாபலன்களிற்குசனகொண்டு சனங்களுடைய உண்மையான விருப்பங்கள் தேவைகள் யாதென்று திட்டமாய் மட்டிநிந்து புத்தி போதரவுடன் அவர்களை நடத்தி வேலைசெய்விப்பார்களென்றுங் காத்திருக்கிறார்.

கடைசியாக இவ்விதமாகச் செய்விக்கும் வேலைகளிற் பிரசித்தபமான கேணிகள், குளங்கள், வாய்க்கால்கள், முதலிய நீர்ப்பாதைகளுக்கும் உபயோகமாய் வரும்படிக்கான ஏதுக்களைப்பண்ணி, குடிசெனங்கள் பிரதானமாய் விருப்பங்கொண்டுசெய்யுந் தூனியவினாவுக்காய்ப் பண்ணியிருக்கும் ஏதுக்களைக்கண்டு சனங்கள் விரும்புவார்களென்றுத் தேசாதிபதியெண்ணியிருக்கிறார்.

இந்தக் காத்தத்தின் மொழிபெயர்த்தலும் உங்களுக்குனுப்பிவைக்கப்படும். ஆகையால் நீங்கள் அதிக்சீக்கிரமாய் உங்கள் பற்றுக்கடங்கியிருக்குஞ் சனங்களுக்குப் பொதுவாயிதையெடுத்துத் தயவுபண்ணி விளங்கச்செய்விக்கின்ற கோவரணதேசாதிபதியவர்கள் உங்களைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுநிற்கிறார்.

ஆலோசனைச்சங்கத்தாரர் } இப்படித்த, உங்கள்
ஆபீசில். துணாசஅ ம் ஸு. } தாழ்மையுள்ளபணிவி
கார்த்தி. மாச. யச. தேதி. } டைகாரனும், அசீல
தாந்து ஆலோசனைச்சங்கத்தாருமாகிய
டப்பிலு. சீ. கிப்சன்.

உதயதாரைக.

துணாசஅ ஸு. மார்கழி மாதம். யச. தேதி.

கடிதகாரருக்கு.

மத்தேயு. யச. அதி யச—யசும். வசனங்கள் என்படி, பேதுரு சபைக்குத் தலைவனல்லவோவென்றும், பாப்புவைப்போல் அச்சபைக்குமொருதலைவன் வேண்டியதவசரமல்லவோவென்றும் “இ. ஜ. ஏ.” என்பவர அறியவிரும்புகிறார். ரோமானித்தர் ஆமென்றும், இறப்பிறமாதக்காரர் அல்லவென்றுஞ் சொல்லுவார்கள். பேதுரு சபைக்குத் தலைவனாக இருக்கவேண்டுமென்று சிறிதுநாடார் ஒருக்களும் நினைக்கவில்லை. அப்படியே பேதுருவும் விளங்கிக்கொள்ளவில்லை. பேதுரு சபைக்குத் தலைவனானால், அவர் பாப்புவைப்போலத் தலைவனுக்குரிய கடமைகளைச் செலுத்தி மற்றவர்கள்மேற்றமது தத்துவத்தைப் பரிபாலிப்பார். அப்பொழுது, மற்றும் பப்போஸ்தலரும், சிறிதுநாடர்களும், ரோமானித்தர்களப்பாபுவுக்குக்கீழ்ப்படிக்கிறபொலப் பேதுருவுக்கும் கீழ்ப்படிவார்கள். ரோமானித்தர் பாப்புவிடம் உத்தரவுபெற்றுத் தாங்கள் விரும்பியவைகளைச் செய்கிறபொல அவர்களும் தாங்கள் விரும்பியதைச் செய்கிறதற்குப் பேதுருவிடம் உத்தரவுகேட்பார்கள். சிலுக்கையான உத்தியோகத்தைப்பெற்றவன் எவன் தன்னுட்கடமையைச் செலுத்தாமலிருக்கக்கூடும். அப்படிப்பட்டவன் ஒருவன்ருப்பானோ? பேதுரு சபைக்குச் சீரேஷ்டனானால் பின்ன அவர் தமது தருப்பிரமாணங்களையும் கட்டளைச்சட்டங்களையும் அனுப்பிவைக்கக்கூடும். அவர் எழுதின நிருபங்களும் அக்கட்டளையின் மேலமராய் எழுதியிருக்கக் கூடும். சகல அப்போஸ்தலருக்கும் கீற்றுவதின் சபைக்குத் தலைவனாயிருக்கின்ற பேதுருவாகிய நான் எனக்குக்கட்டைத்தத்துவத்தைக்கொண்டு உத்தரவினருளினாலே இப்படியும்படியும் செய்யக் கட்டளை பண்ணுகிறேன். ஆனாலும் தான் சபைக்கு முதலாளியென்று பேதுரு ஒருக்களும் நினைக்கவில்லை. அவருக்கு யாதொரு தத்துவமிருக்கில் அது அப்போஸ்தலருக்குள்ள தத்துவம்போலிருந்தது. யாக்கோபும், யோவானும், பவுலும் ஏதைச் செய்யவேண்டுமென்று அவர்களுக்கு இவர் ஒருக்களாவும் எழுதிக்கட்டளைபண்ணவில்லை. அவர்களமிஞ்சி அவர் தமதுதத்துவத்தைச் செலுத்தவுமில்லை. தமது கருத்துக்கள் மற்றும் அப்போஸ்தலருடைய கருத்துக்களிலும் மேற்பட்டதென்று அவர் சபையாருக்கு வற்புறுத்தவுமில்லை. வார்த்தையிலென்ததல் அல்லதுசெய்கை

யிலென்குதல் யாதொரு வித்தியர்சத்தினாலாகுதல் அவர் தான் சபைக்குத் தலைவனென்று எண்ணியிருந்ததாகக் காட்டவில்லை. அப்படியே மற்றும் அப்போஸ்தலரும் பேதுரு தங்களுக்கு முதலாளியென்று வார்த்தையிலென்குதல் செய்கையிலென்குதல் காட்டியிருக்கவில்லை. கூடுமானால், பேதுரு சபைக்குத் தலைவனென்று குறோமனத்தார் அத்தாட்சியெடுத்துக் காட்டட்டும். குறோமனியர் பாப்புவானவர் பேதுருவடைய பிரமாணத்தின்படி நடக்கக் காண்பது மெய்யாய் எமக்குப் பிரியம். அவர் தமது குல்லாத் தொப்பியையும் முதன்மையையும் விட்டுத் தள்ளிவிசைப்பு என்ற ஆளாய் வந்தவரானவர் மற்றும் படி அவர் பேதுருவைப்போல வரக்கூடாது.

பேதுரு பாப்புவாக நியமிக்கப்பட்டதுண்டானால், தேவமாதாவையும் சுத்தவாளனையும் வணங்குகிறதைப் பற்றியும், பணஞ் சம்பாதிக்க நல்லவழியாயிருக்கும் உத்தரீப்புத் தலத்தைப் பற்றியும், பாவம்விற்பனைப்பணம்வாங்கும் பரிபூரணபலணப் பற்றியும், பாப்புவின்னுடைய சாசன நிலையைப் பற்றியும், மரித்தோர்க்காகச் செலுத்தும் பிரார்த்தனையைப் பற்றியும், பூசையைப் பற்றியும், பாப சங்கீர்த்தனத்தைப் பற்றியும், சத்த சக்கிரமேந்தினை இரசத்தைப் பானம் பண்ணவேண்டுமென்பதைப்பற்றியும், ஆசு நீரைப் பற்றியும், கழியங்கங்களைப் பற்றியும், ஒரு சந்தி நாள், பெருநாள், திருநாட்களைப் பற்றியும், தமக்கு ஒரு மணவியிருந்தும் அவளைத் தள்ளியிருக்கிற புத்தியென்று எண்ணுகிறதும் உதவிக்காரனும் குருமாரும் பாப்புவும் விவாகம்பண்ணி முறைமையான பின்னகளைப் பெறுவது பாவமென்றதைப்பற்றியும், விவாகமானது சகலத்திலுங்குமுள்ளதென்றும் உதவிக்காரனும் ஒருமணவியின் புருஷனாகிருந்தும் மற்றவர்களுக்கு முன்மாதிரியாக இல்லாச்சீரமத்தை கண்டும் நடத்தவேண்டுமென்றும் பவுல் சொன்னது முழுமோசமென்பதைப்பற்றியும் பவுல் அப்போஸ்தலனாயிருக்கிறபடியிலே பாப்புவாகிய தம்மைப்போல அவர் இதுகாரியங்களைப் பற்றித் தெளிவாய்மையில்லை. ஆகையால் அவர் கருத்துப் பிசுதுள்ளதென்றதைப் பற்றியும், சிறிது காரியங்களை அவர் தாமதமூழ்கி நிரூபிக்கிறதெளிவாய்க்காட்டியிருப்பாரென்று நினைக்கிறது நியாயமாயிருக்கும். பின்னை, இவைகளைப் பற்றிப் பேதுரு ஒன்றிருதல் சொல்லாமலிருக்க, ஒன்பதாம் பையன் என்னும் பாப்புவின் கீழ்ப்பட்ட சபைக்கு இவ்வளவு கவனம் வந்ததெவ்வீதம்? குறோமன் சபையானது மெய்யாகவே பேதுருவின் முன்மாதிரியைப்பின்பற்றாமல் வழிவினாக்கள். பேதுரு பாப்புவைப் பார்க்கலுஞ்சரியானதைச் செய்தாரென்று ஒருவர் சந்தேகமின்றி நினைக்க இடமுண்டு. ஆனால் சபையின் ஐக்கிரத்தைக் துட்படாதபடிக்கு குறோமனத்தார் இதுகாரியங்களைப் பற்றி வாரபட்சமாய் நினைக்கக் கூடாது. ஆகிலும் இக்காரியங்கள் மேலானவைகளாயிருந்தும் பேதுரு ஏன் அவைகளைப் பற்றிச் சிறிது காரியங்களைச் சொல்லிவைக்கவில்லையென்று ஒருவர் கேட்க வேண்டிய நியாயமுண்டு. பேதுருவெழுதிவைத்த நிரூபங்களை வாசித்துப் புறம்பான சடங்குகள் ஒழுங்குகள் முதலியவைகளைப் பற்றியல்ல, ஆவியின் மார்க்கத்தைப் பற்றி அவர் என்ன சொல்லிப் போகிறாரென்றும் கிறிஸ்துவையும் கிறிஸ்துவின் குணத்தையும் பற்றி அவரென்ன சொல்லுகிறாரென்றும் பார்க்கட்டும். தேவமாதாவே வாழ்க. பரமண்டலங்களின் பிதாவே, என்னைப்பற்றியும், மீன், இறைச்சியைப் பற்றியும், பெருநாட்களைப் பற்றியும், திருநாள், ஒருசந்திநாள், கழியங்கங்களைப்பற்றியும், ஒரு வார்த்தையைக்குதல் அந்நிருபத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கக் காணவில்லை. மேலும், அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு சபைக்குத் தலைவனாகப் பாப்பும் சிங்காசனத்திலேறி விற்றிருந்ததைப் பார்க்கிலும் உலகத்தாருடைய பார்வைக்கு வேறொரு இதங்கேட்ட தோற்றமொருக்கா லுங் காணப்பட்டவில்லை.

ஏன், தற்காலத்துப் பாப்புகளைப்போலப் பேதுருவுக்கு சபைக்கு நாயகனாயிருந்தால் அவர் தமது புறச் சாதியாராகிய சகோதரருடன் போசிக்கமாட்டோமென்று சொன்னது குற்றமென்று பவுல்பொஸ்தலன் ஒருநறை அந்தியோகியாப்பட்டினத்தில் அவரை முகத்துக்குமுன்னே விட்டுக் குற்றப்படுத்திப் பேசுதலுள்ளவரென்று நினைக்கிறீர்களோ? பவுல் பேதுருவைக்கேட்டமாதிரி யாதொருவன் பாப்புவைப்பார்க்குக் கேட்டசம்பலிக்கில், அவரவனைப் பிடிப்பித்து மறியலிற் போடுவீது வேதப்புரட்டெனென்று அவனைச் சபித்துப் போடுவார். இவ்வை, பேதுரு பாப்புவாய் இருக்கவில்லை. குறோமன்காரனாயிருக்கவில்லை. புரெட்டெஸ்டாண்டு மார்க்கத்துப் போதகனைப்போல அவர் விசுவாசத்தையும் அன்பையும்பற்றிப் போதவித்ததேயல்லாமல் அவர் தமது சீவியகாலத்தில் குறோமனத்தருடைய ஒரு போதனை

யென்குதல் போதவித்துக் காலம்விடவில்லை. குறோமானுசபையானது தீரும்பிப் பேதுருவின் போதனைப்படி நடக்கக் கூடியதாய் இருக்கில், அதுபுரெட்டெஸ்டாண்டு சபையாய் இருக்கிறதேயல்லாமல் குறோமன் சபையாயிருப்பதேயில்லை. நாங்கள் பாப்புவடையேயல்ல, பேதுருவடையே போகிறோம். பாப்புவானவர் கிறிஸ்துசபை விரோத்யென்றும், இயேசுக்கிறிஸ்துநாடுக்குமாதிரி உரித்தான தத்துவத்தை அவர் அபகரித்ததினால் ஆண்டவனுடைய ஆக்கனை அவர் மேற் போழியப்பட்டிருக்குதென்றும் நாங்கள் நம்புகிறோம். எவ்விதத்திலும், நாங்கள் அவர்பக்கத்தில் நிற்க விரும்பவில்லை. பேதுருவடையே நாங்கள் நடப்பதேயெமக்குப்பிரியம்.

பேதுரு சபைக்கு நாயகனாய் இராதிருந்தால், “நான்நீர் மலையின்மேல் என்னு சபையைக் கட்டுவேன்” என்று கிறிஸ்துநாதர் சொல்லவேண்டிய நியாயமென்னவென்று கேட்பீர்கள். சத்தியத்தின்மேற்றமது சபையைக் கட்டுவதே அவருடைய கருத்து. “சீலிய பராபரனின் துமாராகிய நீர் கிறிஸ்துவாயிருக்கிறீர்” என்று பேதுருநாதனே சொல்லியிருக்கிறார். பேதுருவின்னுடைய அல்ல—கிறிஸ்துவின்னுடைய மேசியாதத்துவமேயல்ல. இந்த மலையின்மேல் கிறிஸ்துவின் சபை கட்டப்பட்டிருக்கின்றது. எனது ஆட்டுக்குட்டிகளைப் போஷிப்பாயாக. எனது ஆடுகளை மேய்ப்பாயாகவேன்பதின் கருத்தென்னவெனில் கிறிஸ்துவின் ஆடுகளுங் குட்டிகளுமாகிய சபைக்காக நீ கொண்டிருக்கும் கரிசனயினால், நீ என்னில் அன்பாயிருக்கிறேன் பற்றிகான அத்தாட்சியைக் காட்டு என்ற கருத்தாம்.

கட்டெவெலியிற் கந்தர் வீரகத்தியின் கேள்விகளுக்கு விடை.

கவது. ஒரு மனுஷனின் சென்மபாவம் அவன் கன்மபாவத்தைப்போல அவனை நாகத்திற்குப்போகச்செய்யுமோ அல்லவோ?

உத்தரம். சென்மபாவம் யாதென்றொருவனும் இந்தவருக்கு அறிந்தவன்ல்ல. இதுகாரியத்தைப்பற்றி விவிலிய ஒன்றும் பேசாதிருப்பதால், இந்தக் கேள்வியைப்பற்றி நாம் தோற்றவடிபட்டு மறுமொழி கண்டுபிடிக்கத் தேவையில்லை. பாபம் நியாயப்பிரமாணத்தின் மீறுதலாயிருக்குதென்று வேதஞ் சொல்லுது. வேறியாதொரு வகையான பாபத்தைப்பற்றி நாம் வேதத்தில் விளம்பியிருக்கக்கூடாது. பராபரனுடைய கட்டவாகளை மீறுதலால் ஆரென்கிலும் நமக்கு புத்தொனென்பதைப்பற்றி நாங்கள் ஒருக்காலுங் கேள்விப்படவில்லை.

சகலரும் நமக்கு புத்தக்க அல்லவா கன்மத்தளவிற்பாபிகளாயிருக்கிறபடியிலே கன்ம பாபம் மாறுமளவும் சென்ம பாபங்களைப் பற்றிப்பிரதானமாய் உசாவத் தேவையில்லை. ஆகிலும் ஒரு பாபியானவன் தனது கன்ம பாவத்திலும் சென்ம பாபத்தில் அதிக கவலையுற்றிருக்கில் அவன் கிறிஸ்துவன்னை வரட்டும். சென்மபாபமாயிருந்தாலுங் கன்மபாபமாயிருந்தாலுங் எப்பாபத்தை யென்கிலும் அவர் பரிசரிப்பார். க. யோவான், க. எ. கிறிஸ்துவினுடைய உத்தரம் சகல பாபங்களினின்றும் எங்களைச் சத்தம்பண்ணுது. சகல பாபத்தையும் நாங்கள் அகற்றிவிட்டாலல்லாமல் மற்றும்படி எங்களுக்குப் போக்குச் சொல்ல இடமில்லை.

உவது. சரித்தையும் ஆத்துமத்தையும் படைத்தவரார்?

உத்தரம். பராபரனே சீருட்டிப்புத்தொழிலையுடையவர். அவருடைய சீருட்டிப்புத் தொழிலும் அவர் நிருபித்த நியாயப்பிரமாணங்களும் ஒன்றுக்கொன்று இசைவுற்றதாயிருக்கின்றது. மனிதசாதியோவென்றால், உற்பத்திக்காமத்தின் கீழ்வலையுற்றவர்களாயிருக்கிறார்கள். உற்பத்தியில்லாமற் சடவுருடைய தேய்விகத்துவத்தினால் மனிதர் சென்மத்தவர்களாய் வந்தாலும் கர்த்தாவே சீருட்டிசார்.

கவது. அஞ்ஞான பிதா மாதாக்களுடைய பிள்ளைகள் பிரந்தவடையே இறந்தால் மோட்சத்துக்குப் போகுமோ அல்லது நாகத்துக்குப் போகுமோ?

உத்தரம்.—கடவுள் ஒன்றும் இதைப்பற்றி வெளிப்படுத்தியிராததால் நாம் இது காரியத்தைப் பற்றி ஒன்றுந் தீர்க்கமாய்ச் செல்லலக் கூடாது. ஆனாலும் கடவுள் எமக்கு வெளிப்படுத்தியிருக்கின்ற அவருடைய இலட்சணங்களைப் பார்த்தால் குழந்தையாய்ச் சாக்கிர சகல பிள்ளைகளும் மோட்சத்துக்குப் போகுமென்று நாம் காத்திருக்க வேண்டும். கடவுளுடைய கருணையும் நீதியும் அப்படிக்காத்திருக்கப்பண்ணுது.

சவது. இக்கேள்வி முதன் மூன்று கேள்விகளுக்கிசைந்ததாயிருப்பதால் இதைப் பற்றித் கவனிக்க வேண்டியதவசியம்ன்று.

“தேடிவிரக்கிற ஒருவன்” என்பவர் ஞாயிற்றுக்கிழமையில் செய்யத்தொடங்கிய பிதா மாதாச்செய்

யச் சொன்னாலுஞ் செய்யலாமோ? குறோமன் குறோமன் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள், என்ஊர். தனது பிதா மாதாவைப் பிரியப்படுத்துகிறதற்கு ஞாயிற்றுக்கிழமையிலென்குதல் அல்லது வேறொரு நாள்லென்குதல் பராபரன்விலக்கியிருப்பதைச் செய்யக் கூடாது என்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம். கடவுளே எங்கள் பிதாமாதாவிலும் பெரியவர். நாங்கள் அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்தவர்களாயிருக்கிறோம். ஆகிலும் பிதா மாதாவைக் கனம்பண்ணி அவர்கள் சொற்படி நடக்கவேண்டுமென்று கடவுள் விதிக்கிறார். ஆகையால், பராபரன் விலக்கியதைச் செய்யச்சொல்லி அவர்கள் சொன்னாலன்றி மற்றும்படி அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படியாமல்விடக்கூடாது.

கண்டி.

இற்றைக்கு ஐந்தாறு மாசத்திற்கு முன் கண்டிநாட்டிற் புரளிபண்ணி இராசாவென்று பட்டங்கட்டிவைத்த பொய்யரசனைப் பிடித்துக் கண்டியில் விளங்கி குற்றவாளியோ சத்தவாளியோவென்றுகேட்டபொழுது நான் செய்த குற்றத்தின்மீதத் குற்றவாளிதானென்று. இவனுக்கெவ்விதமான ஆக்கனை முடிந்திருக்குதென்று நாங்கள் இன்னமுங் கேள்விப்படவில்லை. ஆனாலும் கொலைக்குத் தீர்மானம்பண்ணுவார்களென்று நினைக்கிறோம். ஆகிலும் அந்தத் தீர்மானை மாற்றிச் சிறிது காலம்நெய்க்கும் அவனைப் பிற தேசத்துக்குப்புவார்களென்று பேராயிருக்குது.

கற்குத்தா.

இந்ததேசத்தின் இராச்சியத்திற்கு விரோதமாகக் கற்குத்தாவிற்பண்ணின துராலோசனை கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. எப்படியெனில், ஒருநாள் இரண்டுபேர் பத்திரும் பட்டாளத்திற்கு அபிசர்வேஸையாயிருக்கும் ஊர்ப்பிறந்த ஒருவன்டம்வந்து சொன்னதென்னவெனில், நீ இந்தப்பட்டாளத்தைச்சேர்த்து வசப்படுத்தித் தருவாயேயானால் நீ உனது தேசத்திற்கும் உனது மார்க்கத்துக்கும் பெரிய அனுகூலியாயிருப்பாயென்றார்கள். அப்படியே அந்தப்பட்டாளத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குக் கைக்கலிகொடுக்க ஒரு இலட்சம் ரூபாயும், மற்றும்பட்டாளங்களுக்குக்கொடுக்க ஒரு இலட்சம் ரூபாயும் கொடுப்பதாமன்றிக் கற்குத்தாவிலெடுக்கும்பிறகுநாட் கொள்வனாயுமுனைக்குத் தருவோமென்று வாக்குப்பண்ணிப் போனார்கள். போனதன்பின், அந்த அபிசர் இது காரியத்தை அந்தப் பட்டாளத்தைச் சேர்ந்த கருணலுக்குஅறியப்பண்ணினபோது, இதுகாரியத்தின் வரலாறு சகலவற்றையுந் தெளிவாயியும்படிக்கு நீ அவர்களோடே சீனேக்தம்போலையிருந்து சகலத்தையுமறிந்து எனக்குச் சொல்லென்று கூட்சமாய்ச் சொன்னார். தும்பபு மவர்கள் இருவரும் இந்த அபிசரிடத்திலும் மற்றும்படி கட்சியாரிடத்திலும் வந்து சொன்னதென்னவெனில், வங்காளத்து இராசாக்களும் மற்றுமிராசாக்களும்இதற்கோத்தாசையாய்ப் பந்துக்கட்டும்பண்ணியிருக்கிறார்கள். கோட்டையைப் பிடிக்கவும், இராச்சியத்தைக் கேடுக்கவும், இத்தேசத்து இராசாவைவைத்து இராச்சியத்தை நடத்துவீக்கவும் ஆயத்தமாயிருக்கிறார்கள். இதற்குத்தவியாய் நீந்தும் ஒவ்வொரு சிப்பாசிக்கும் பத்திரியும்ரூபா வேகும்தீ கொடுப்போமென்றுஞ் சொன்னார்கள். அவர்களிடம் இதேசுய்தியைக் கேட்டுக் கேட்டியாய் மனதிலமைத்துக் கொண்டு போய்வாருங்களைன்றனுப்பினான். அவர்கள்போய்த் திரும்பவும் வந்தவுடனே அவர்களைப் பிடித்து மறியற்படுத்தி வைத்ததாமன்றி இதுகாரியத்திற்குவலையுயிருந்து இராசா சந்தனு என்பவரையும் சிறைச்சாலையில வைத்தார்கள். இவ்விதமாய் இந்தப் போல்லாத ஆலோசனை முனைக்கமுன் நுள் ஏற்பட்டதுமன்றிக் கோட்டையைப் பிடிக்கவும் நாட்டைக் கேடுக்கவும் நினைத்த ஆலோசனை விழந்துபோயிற்று

பிரதேச சமாசாரம்.

இங்கிலாந்து.—அநேகம் பேரைச்சேர்த்து அயலாந்தில் விழுந்து ஊர்ப் புரளிபண்ணின மெஸ்தர் சீமீத் ஒவ்வொருவன் என்பவனுடைய காரியத்தை விளங்கி, இராச்சிய விரோத்யென்ற குற்றவாளியாக்கிக் கொல்லும்படி தீர்மானம்பண்ணப்பட்டது. ஆகிலும் இதுகாரியத்தை விளங்கி யூரிமேரென் ஆக்கனை இவ்வளக் கொல்லாமல் வேறென்று ஆக்கனையைப் பண்ணவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டது மன்றி, ஊரடங்கலுமெங்கே பார்த்தாலும் இவன் வளத்துக்கு நிற்க்படியிலுலே அவனைக் கொல்லாமற் பிறதேசத்துக்கு அனுப்பும்படி தீர்மானமாகுமென்று நம்பியிருக்கிறார்கள்.

இங்கிலாந்தின் பற்பல பகுதிகளின் கோதாரியிலே வேகு பேர் சாக்கிரர்கள். வியாதியுண்டானதொண்ணாறு பேரில், யச, பேர் மாத்திரஞ் சுசுப்பட்டார்கள்.

MORNING STAR.

Jaffna, December 14th, 1848.

TO CORRESPONDENTS.

"R.—A." is hardly suitable for a Newspaper.

"A Constant Reader" is on file.

"E.—I.—a," wants to know if Matt. xvi. 18, 19, does

not show that Peter was appointed Head of the Church, and therefore that the Church must have a Head, like the Pope? The Romanists would answer, Yes; but we answer, No.—Christ never meant that Peter should be Head of the Church, and Peter never understood him to mean any such thing. If Peter had been appointed Head of the Church, he would have assumed the duties of a Head, and exercised authority over others, just as a new Pope does when he receives his appointment; and the other Apostles and Christians would have submitted to his authority just as the Romanists do to that of the Pope. They would have sent to ask his permission to do this and that, just as Romanists ask the Pope's leave for doing what they wish to do. Whoever heard of one's receiving so important an appointment, and neglecting to attend to its duties? If Peter had been appointed Head of the Church, he would have sent out His Bulls and Decretals like a Pope and his Epistles would have been written something in this style: I Peter, by the grace of God, Head over all the Apostles and over the Christian Church, do by virtue of the powers conferred upon me, command so and so. But Peter never for a moment imagined he had such authority over the Church. All the authority he claimed was that of an apostle. He never pretended to direct what James and John and Paul should do; he never set up his authority against theirs, he never urged upon the Churches that his opinions were of more consequence than those of any other apostles; he never showed in any way by words or actions, that he thought himself Head of the Church. And the other Apostles never intimated by words or actions that they thought Peter was Head of the Church.—Let Romanists account for this if they can. Indeed, we should like to see the Pope of Rome coming down to Peter's standard. He could not do it without laying down both mitre and supremacy together and becoming a simple Bishop or Presbyter.

If Peter had been appointed Pope, it would be reasonable to suppose, he would in his Epistles, have said something about worshipping images of the Virgin Mary and the Saints, something about Purgatory as a nice means of raising funds; something about Indulgences—something about the Pope's Infallibility—something about praying for the dead—something about the Mass—something about Confession to a priest—something about seven Sacraments; something about that the priests only should drink the wine of the Sacrament—something about holy water—something about the virtue of relics, something about Fasts, something about Feasts—something about that though he had a wife himself, and did not think it right to put her away, yet it would be an awful sin for deacons and priests and popes to marry and have legitimate children; that what Paul says about marriage being honorable in all; and that Deacons *should* be the husband of one wife, and maintain good family government, as an example to others, was all a mistake of Paul's,—he being only an Apostle did not know so well about these matters as himself who was Pope, and infallible in his opinions. How happens it that these things receive so large a share of attention in the Church under Pope Pius IX. and Peter does not think to mention one of them? The Church of Rome has certainly departed from Peter's fashion of doing things and one would naturally suppose that Peter rather than the Pope was in the right way. But Romanists must not think on such subjects for themselves, lest the unity of the Church be disturbed. But one cannot help asking, if these things are important, why did not Peter say something about them? Just read over Peter's Epistles and see how he talks about spiritual religion, not about forms and ceremonies; how he talks about Christ and a Christian temper, but not a word about Ave Marias and Paternosters—not a word about fish and flesh—

not a word about holy days—feasts, fasts and relics.—A more unsightly picture was never presented to the view of the world—than Peter the Apostle mounted on a Papal throne, as head of the Church.

Why, if Peter had been Head of the Church like the Popes of modern days, do you think Paul would have dared to withstand him to his face, as he did at Antioch, and tell him he was to be blamed? that he was not doing right to refuse to eat with his Gentile brethren?—If one should talk to the Pope as Paul talked to Peter he would have him arrested and imprisoned, as a contumacious and dangerous heretic. No, Peter was no Pope—no Romanist; he taught Faith and Charity and other Christian duties as they are taught by Protestant teachers and never in his life taught one Romish dogma. If the Romish church should turn back and follow only what Peter taught it would no longer be like a Roman but like a Protestant church. We are for going with Peter, but not with the Pope. We believe the Pope is Antichrist and that God's judgment is denounced upon him, for usurping powers that belong only to Jesus Christ. We do not wish to stand in his lot, by no means. But we are willing to take our part with Peter, who was no more a Pope than we are.

If Peter was not Head of the Church what did Christ mean when he said—"On this rock I will build my Church?" He meant that His Church should be built upon the truth, that Peter had just then confessed—"thou art the Christ, the Son of the living God."—The Messiahship of Christ—not Peter,—is the rock upon which the Christian Church is built."—"Feed my Lambs "feed my sheep," means simply this; testify your love for me, by your concern for the Church—the lambs and the sheep of Christ.

"Candar Veragatty" asks four questions, which we answer in the order in which they occur.

1. "Does the original sin of man lead him to hell as well as the actual sin?"

Answer.—No body has yet ever been able to say precisely what original sin is;—and as the Bible is silent on the subject we may infer that it is a question about which we need not trouble ourselves. The Bible says "sin is a transgression of the Law," and we don't read there about any other sin. We never heard of any body's being sent to hell who had not broken God's commands;—and as all men have actual sins enough to condemn them to hell, we do not think they need to inquire particularly after the guilt of their *original* sins, till the guilt of their *actual* sins is removed. However, if a sinner feels more concerned about his original than his actual sins, let him come to Christ. Whatever there is of sin about us, be it original or actual, he is ready to take it all away: 1 John, i. 7: "the blood of Jesus Christ—cleanseth us from all sin." So we are without excuse if we don't get quit of all sin.

2d. "Who is the Creator of the body and soul?"

God claims to be the only Creator. His creative power is exercised in harmony with laws which he has established;—the human race is perpetuated under the law of generation; but God is no less their Creator than he would be if they came into existence by a simple act of his divine power, without generation.

3d. "Where will the child of heathen parents go whether to heaven or hell,—if it dies as soon as it is born?"

We know nothing certainly on this subject, because God has revealed nothing. Yet, reasoning from God's character as he has made it known to us, we should hope that *all* who die in infancy go to heaven. Both the justice and mercy of God would lead us to hope for this.

The 4th Question is anticipated by the other three and needs no further consideration.

"An Inquirer" asks: should his father or mother, command him to do on the Sabbath that which he thinks is wrong, ought he to do it?—He says the Roman priests say that he ought.—We say no one ought to disobey God's commands either on the Sabbath or any other day in order to please his parents. God must stand first in the affections and obedience of men, for He is greater than our parents, and we owe all to him.—At the same time God commands us to reverence and obey our parents, and we should obey them,

except when they command us to do something which He has forbidden us to do.

"A Peace Maker;" "A lover of Truth;" "An Earnest Inquirer;" "P. T.—a;" and "A Protestant" are received and under consideration.

CONSPIRACY AT CALCUTTA.

A conspiracy against the Government of India has been detected at Calcutta.—It appears from the evidence elicited by a Court of Enquiry that—a native officer of the 16th Grenadiers was visited in his tent by two men, who told him if he would gain over the regiment, he would perform a great work for his country and his faith, and that 10,000,000 Rupees were provided to distribute among the soldiers of the 16th Regiment, and that there were 10,000,000 of Rupees for each of the other Regiments, and besides, that they should have two day's plunder of Calcutta.—The native officer reported the affair to the Colonel of the Regiment, who encouraged him to learn more of the views of the conspirators by pretending to be friendly to them. Accordingly other interviews followed between him and them and other parties, in which it was stated that the Native Rajahs of Bengal all were joined together to annihilate the Feringhis; that emissaries from Lahore were in every city in India, and that the Nepalese and other Native powers were all in the combination. The Fort was to be seized, and the Government to be administered by a native Prince. Every Sepoy who would assist in the insurrection was promised a present of 10,000 Rupees. Having obtained this information of the men, they were on their next visit arrested, and at the same time, Rajah Pertab Chand, who had been conspicuous in the affair, was put under arrest. Thus it is hoped is this wild but dangerous conspiracy nipped in the bud, and devoided of its hopes of plunder and conquest.

THE PRETENDER.—Colombo papers state that the Pretender who was lately on trial at Kandy has pleaded guilty. We have not heard what sentence was passed upon him; but suppose it must be *death*, which will doubtless be commuted for transportation for a certain period.

DANGEROUS ACCIDENT.—Major Parke was seriously injured at Colombo by falling on his head while attempting to get out at the back of his carriage as his horse was on the run.—He had pulled up at the Library, and thrown the reins on the horse's back, but before the horsekeeper got hold of him, the animal started off.

THE INTERIOR.—Coolies are finding their way towards Kandy, and though not nearly in numbers sufficient for the wants of the planters, yet they are acceptable enough. A good many low country Singalese continue leaving for various estates, all engaged to pick at 6 pence a bushel, and we learn that these people manage to gather as much as three bushels a day; should this be the case they will have no cause to regret having left their villages. Thousands more could be employed at the same rate but prejudice and idleness keep them at home. The fact of their earnings, is however, a reply to those who would represent the Singalese as powerless in the payment of Taxes.—There can no longer be any doubt that much Coffee will be lost from want of hands to secure it.

Examiner Nov. 24.

OVERLAND INTELLIGENCE.

By the last Overland mail intelligence is received from Europe to the 24th Oct. we give a brief summary of intelligence.

GREAT BRITAIN.—Mr. Smith O'Brien, one of the principal leaders of the Irish insurrection, has been found guilty of *high treason*, and sentenced to be hung and quartered.—The Jury accompanied their verdict with a recommendation of mercy, and there is so general and powerful an interest excited in favor of the use of the pardoning prerogative on this occasion, that it is expected his sentence will be commuted for transportation.—Epidemic cholera has appeared in different parts of England. Out of 90 cases returned, only 14 had recovered.—The Roman Catholic hierarchy have formally denounced the intended motion in Parliament, for a State Provision for the Catholic Clergy, as "calculated to create vast discontent, to sever the people from their pastors, and ultimately to endanger catholicity in this country." (Ireland).—The Naval force has been reduced seven sails, 138 guns, and 1,355 officers and men.—The Revenue Returns exhibit a decrease of £303,183 on the year, and an increase of £772,296 on the quarter, which is regarded as an indication of the improving prospects of the country.—The Prime Minister of England, Lord John Russell, was within an ace of being overrun by a rail way engine, being saved only by the activity of a rail way superintendent, who seeing his dangerous position hastily pulled him away.

FRANCE.—The National Assembly continues its discussions on the projected Constitution, which it was thought would be disposed of in about a fortnight, when the election of President was to take place. The Assembly had decided that the election should be by the suffrages of the people and not by the Assembly.—General Cavaignac, Louis Napoleon and M. Lamartine are the principal candidates.—The sentiment of the National Assembly is so decidedly in favor of a moderate policy, that the Ministry has been modified by the resignation of three members and the accession of other three belonging to the Moderate party. The new Cabinet, declare their earnest wish to see the Republic take firm root in the country; but not to be a perpetual cause of distrust and uneasiness, and while they have the strongest desire to alleviate the sufferings of the working classes they are deter-

mined to oppose all attempts at anarchy or disorder. A vote of confidence was proposed which was carried by a majority of 415.—The socialist and communist banquets have recommenced in Paris and in the Provinces, with renewed manifestations of bitterness against the Government, whose alliance with the Moderates and Red Republicans is asserted to be by the communists a betrayal of the Republic. The authorities have hitherto succeeded in preventing any open outbreak on these occasions, but the toasts and language uttered by the principal orators are said to surpass in violence any thing which has yet occurred at revolutionary gatherings in France.

AUSTRIA.—A new Revolution has taken place at Vienna the capital of Austria, and the Emperor has again fled, and thrown himself into the hands of his Slavonian subjects, with the intention it is said, of making Prague the centre of his future operations and encouraging the Slavonian and kindred tribes to unite against the Magyars of Hungary and the Germans of Austria. The Emperor is accused of having secretly connected himself with these insurrectionary tribes in order to weaken the power of the Revolutionary movement in Germany. The Imperialists and their allies have evacuated the environs of Vienna, and are endeavouring to effect a junction with the reinforcements sent to them from Prague, preparatory to a combined attack upon the capital, and it is expected that the fate of the Empire will shortly be decided by a great battle under the walls of Vienna.

ITALY.—The revolution in Vienna has produced intense excitement in the Austrian Army in Italy. The Hungarian and Croat Regiments unable to control their natural sympathies for their respective countries have demanded permission to return, and even the rigid discipline of Marshal Radetski is not merely unable to restrain their nationality, but finds it difficult to prevent a collision between them within the precincts of his own camp.—The king of Sardinia, burning to retrieve his late disasters, and dissatisfied with the slow progress of the Anglo-French mediation, is said to contemplate a renewal of hostilities, in the belief that the revolution at Vienna, and the disorganization of Radetski's army will favour his cause.

IONIAN ISLANDS.—The people of these islands have broken out in insurrection against the Government, and made an attack on Lixuri a town situated opposite Argostoli, the capital of the island. Troops had been sent against them, and an engagement had taken place, in which one soldier and three insurgents were killed.

PRINCIPALITIES OF THE DANUBE.—The Turkish Government marched 20,000 troops on Bucharest; the Wallachians confiding in the friendly professions of the Government felt no mistrust at their approach; but on the arrival of the troops, the city was surrounded, the principal inhabitants were arrested and the Turks commenced bombarding the city. The Wallachians defended themselves with desperate courage, but at last were obliged to yield to the superior numbers and power of the Turkish troops. The new constitution which the people had proclaimed has been abolished and the old order of things re-established.

UNITED STATES.—The Presidential election was the great topic of excitement. Mr. Clay had withdrawn from the candidature for the Presidency, and most of his supporters had joined the Taylor party.—A great fire had occurred at Brooklyn N. Y. 300 buildings, including three churches, were consumed. The loss is estimated at from \$1,000,000 to \$1,500,000.—Gold had been discovered in considerable quantities in the sands of the river Sacramento in California and the people in the neighborhood, had given up all other business, and rushed "like mad" in pursuit of the glittering treasure.

GOVERNMENT CIRCULAR.

In our last No. we published copious extracts of the remarks said to have been addressed by His Excellency the Governor to the Legislative Council explanatory of his views and intentions concerning several of the late Taxes, and also as to the Road Ordinance, which is soon to be brought into operation throughout the island. The following Circular, addressed to the Provincial Road Committees, gives a further and more explicit exposition of the views of the Government, in relation to the aforementioned Taxes, and more particularly with regard to the Road Ordinance, which it is of importance, that not only our readers, but the bulk of the native community should be made to understand. We therefore publish the Circular entire, with a translation in Tamil, and hope all into whose hands it may fall for perusal will make it an object to explain the contents thereof to their more ignorant neighbours.

CIRCULAR.

Colonial Secretary's Office, Colombo, 16th Nov. 1848.

GENTLEMEN,

I am directed by The Right Honorable The Governor to make you acquainted with the least possible delay with the result of a very important discussion which has taken place in the Legislative Council, in Committee on the Bill "to alter in certain respects the Ordinance No. 8 of the year 1843, and to extend its operation to the Maintenance of Public Tanks and other means of irrigation," which His Excellency has no doubt that you will use your best endeavours to make known throughout your Province.

Before addressing myself to the matter of the Road Ordinance itself, I am to inform you of the course which the Governor has announce-

ed his intention of adopting upon other subjects in which the population of the Island take a lively interest.

His Excellency has intimated his intention of proposing to the Legislative Council the entire repeal of the Ordinance "to require the owners of Dogs to take out Licenses for the same" and "To make provision for the registration and licensing of certain Traders."

The object which he proposed to himself in the introduction of the first of these measures was to provide a means of abating a public nuisance, without having recourse to the objectionable practice of Dog-killing. He has however found that the measure is not likely to be attended with the success he had hoped for, and therefore, as a feeling of dislike to it has been evinced in some quarters, he has decided on its immediate abandonment.

The Shop Tax, it has been ascertained, will not produce any considerable amount of Revenue, while it has been urged that those upon whom it falls, already contribute for the maintenance of the Police and will also be brought under the operation of the Road Ordinance.

The Governor has also announced his intention of proposing that the Gun Licenses shall be converted from annual into permanent Licenses. It is his firm determination to enforce a complete registration of all the Fire Arms in the Country, and he entertains a confident hope that that object will be attained by the course now proposed. You will of course understand that all the Licenses which have been taken out will be held to be permanent.

The Governor thinks that the object of these concessions, accompanied as he hopes they will be with a speedy and satisfactory settlement of the long pending question of the management of the Temples and the Temple Lands, cannot be misunderstood. He believes that the hopelessness of any attempt to resist the Government by force has been clearly established, and that the people will appreciate that anxiety for their welfare and comfort which has led him, upon his own responsibility but with the concurrence of the Executive Council, to abandon at once measures which he himself introduced, but of which he now sees reason to doubt the expediency.

While making these concessions however His Excellency is firmly determined to carry out without delay the Ordinance passed last Session respecting the Roads, which he is satisfied is calculated in a great degree to conduce to the convenience and comfort of the whole community. And no trouble will be spared on his part in expediting the completion of the preliminary arrangements.

These cannot now be completed by the time originally proposed, and it will be necessary to make them available in the different Districts from time to time as circumstances will admit. But the Governor cannot too positively discountenance any expectation, that the people of a particular Province or District will find it in their power to evade compliance with the Ordinance during the ensuing year by any wilful resistance or obstruction.

His Excellency looks upon the Ordinance as one calculated to promote the interests of the Native population in a far greater degree than those of Europeans, and he hopes by a brief exposition of the line which the Government proposes to take on its first introduction, to win from the Natives that cordial co-operation which is indispensable to the success of this, as of all other measures.

The Ordinance does not enact, that all Males must either work six days or pay the Commutation in every year. It simply provides, that they shall be liable so to do if required, and if their labour can be beneficially applied within the distance allowed by the Ordinance. It is not the Governor's intention to make a heavy demand for labour for the

Principal Roads during the first year, but to leave a large amount at the disposal of the Provincial Committees, to be applied with discretion to the works which the Native population will feel more immediately interested in.

It is clear that the labor to be furnished under the Ordinance cannot be made available to its full extent, either for the Principal or the Minor means of communication, without a certain amount of aid in money, to be granted out of the General Revenue, whether for payment of Superintendents, the purchase of Tools or other like purposes. And you will not fail to make it known that His Excellency intends to apply to the Legislative Council for a vote of money to be distributed between the several Provincial Committees, to be by them expended in aid of the operations upon the Minor lines.

It is the Governor's hope that the Provincial Committees will exercise a sound discretion in the selection of the works to which the labour at their disposal is to be applied; and that they will not unduly urge upon the people the construction of large Roads in which they may not at first take a real interest. He looks to the Committees rather to awaken and keep alive a sense of the benefits which must ultimately result from improved means of communication, to watch for and ascertain the real wants and wishes of the people and to guide and control them with a sound discretion.

In conclusion I am to notice the introduction into the present Bill of the provision for making the labour available for public Tanks and Water Courses. The Governor is sensible that Legislation in a much more detailed form will be required for placing upon a satisfactory footing every thing connected with the important matter of the Grain Cultivation and his principal object in bringing it forward in its present shape, is to satisfy the native population that the Government has turned its attention to a matter in which they are so deeply interested.

You will be supplied with translations of this letter, and the Governor begs that you will be good enough to give them an immediate and general circulation throughout your Province.

I have the honor to be

Sir,

Your most obdt. Servant,

W. C. GIBSON,

Asst. Col. Secretary

TAMIL ATLAS.

Just published and for sale at the Manipy Book Depository

A Tamil Atlas consisting of eleven Lithographic Maps, viz: of The World—Jaffna—Ceylon—India—Asia—Africa—Europe—North America—South America—and two Maps of the Countries mentioned in the Old and New Testament. The Maps are 12 by 7 inches and 7 by 6 inches. Price—coloured 3s.

அறிவித்தல்.

தூயாசகம் ஆண்டின் யாழ்ப்பாணம் உப்புக் குத்தகையை வருகிற மாகாணம் சம்பந்தம். தேதியாகிய வெள்ளிக் கிழமை யாழ்ப்பாணம் கச்சேரியில் விற்கப்படுமென்றித்தால் அறிவிக்கப்படுகிறது.

அந்த நாளிற்றுகே பண்ணைத் துறைத் துறைத் தோணிக் குத்தகையும் விற்கப்படும்.

யாழ்ப்பாணம் கச்சேரியில்,

தூயாசகம். (வெ. கார்த். மீ.)

நாயர். தேதி.

அச்சித்தந்து ஏசன்று.